

GRUDZIĄDZKA

W Imię Boże!

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

Za Wiarę i Ojczyznę!

A na tych rzeczach
strasznie cierpi
Polska i Jej Naród...

W jednym z ostatnich numerów Gazety Grudziądzkiej krótko wspomniano o nowym artykule Marszałka Piłsudskiego. Marszałek w niebywały w cywilizowanych krajach sposób wymyśla w tym artykule Sejmowi, znieważa posłów, przedstawicieli, pełnomocników Narodu, z których to rąk Marszałek Piłsudski i jego rząd — otrzymał władzę.

Nie myślę tu stawać w obronie Sejmu, tego Sejmu, który w tym krótkim czasie, jaki mu pozostawiono do pracy, naprawę wielką wykonał pracę, zrobił wszystko, co było w jego siłach, by spełnić wzorowo spoczywające na nim obowiązki i ułatwić także Rządowi spełnienie swych zadań.

Nie myślę, powtarzam, bronić Sejmu, bo Sejm sam się obroni!

Jestem przekonany, że Sejm w godny a i mocny sposób odpowie na obrzydliwy artykuł Marszałka Piłsudskiego, którego skutki niestety znowu zaciągają w fatalny sposób na losach Polski i jej Narodu. Obowiązkiem sejmu jest przeciwstawić się w zdecydowany sposób temu szkodnictwu a gdyby tego nie uczynił — wtenczas dopiero straciłby istotnie znaczenie i powagę w oczach Narodu. A cały świat musiałby Polskę i jej Naród niżej stawiać niż Meksyk, Liberję, Dahomey, lub inne państwa murzyńskie. Musiałby zwątpić nie tylko o jej wielkiem posłannictwie, o jej kulturze i o potrzebie Jej istnienia dla świata cywilizowanego.

Mówię o obrzydliwym artykule Marszałka Piłsudskiego! Bo jakżeż to, co pisze, inaczej określić?

Jeżeli ktoś pisze o rozwalonych spodniach posłów przy ślubowaniu, t. j. przy składaniu przysięgi konstytucyjnie przepisanej, jeżeli pisze o ślubowanych „portkach“, jeżeli pisząc — piórem nakłada kał ludzki na talerz i mówi: Spróbuj — to jest to obrzydliwością bezprzykładną, na jaką się dotąd żaden mąż stanu w świecie cywilizowanym jeszcze nie zdobył! A cóż powiedzieć o tem, że Marszałek Piłsudski pisze, iż do niego przychodzili ludzie, najwidoczniej zaufani, jeżeli dostęp do niego mieli — przychodzili z prośbą o pozwolenie zamordowania takich czy innych polityków.

Jest to wedle mego zdania wyskok iście wschodniej złośliwości, jest to wyskok chłuba chorobliwi! Jest to, może nieświadomem, podniecaniem zbrodniczych instynktów, które niewątpliwie istnieją w tych kolach, co to oddawna grożą łamaniem kości itd. Bo pewnego dnia te kolia gotowe istotnie zabijać, mordować ludzi odmiennych poglądów — i bez pozwolenia Marszałka! A wobec takich czynów

(Ciąg dalszy na 2-giej str.)

Przegląd ostatnich wydarzeń.

POLSKA

— Po 11-tu dniach przesilenia rządowego. Marszałek Szymański zakończył rozmowy z przedstawicielami stronnictw w sprawie utworzenia rządu, poczem ukazały się deklaracje stronnictw, jakie złożyły one marsz. Szymańskiemu.

Klub B. B. oświadczył, że nie wierzy w możliwość utworzenia gabinetu, któryby mógł współpracować z Sejmem. O ileby jednak p. Szymańskiemu udało się rząd utworzyć — to rząd ten winien — zdaniem B. B. — zachować niezależność w zakresie rządzenia od partii politycznych.

Centrolew (Socjaliści, Wyzwolenie, Piast, Stronn. Chłopskie, Chadecja i Nar. Partja Rob.) żąda zmiany systemu rządzenia przez spełnienie 6 punktów:

1) Stosowanie w całej pełni Konstytucji i ustaw. 2) Ustalenie zasady, że rewizja konstytucji może być przeprowadzona tylko w drodze legalno-konstytucyjnej z powściągnięciem wszelkiej propagandy na rzecz zamachu stanu w jakiegokolwiek formie. 3) Uniezależnienie sądownictwa, administracji państwowej i wojska od wpływów jakiegokolwiek partji czy obozu politycznego. 4) Ścisłe przestrzeganie podstaw samorządu. 5) Położenie kresu samowoli administracyjnej, zbadanie stwierdzonych wypadków nadużyć na szkodę skarbu państwa. 6) Wstrzymanie wszelkich subsydjów ze skarbu państwa na jakiegokolwiek cele partyjno-polityczne, partyjno-prasowe itp. zaniechanie używania organów administracji państwowej, wojska, przysposobienia wojskowego dla porachunków osobistych czy też partyjno-politycznych.

Dalej Centrolew oświadcza, że ministrowie nie mogą być biernymi wykonawcami woli ministra spraw wojsk., marsz. Piłsudskiego i że nie może nadal tak być, by Prezydent Rzplitej mówił o zgodzie i współpracy a p. min. spraw wojskowych występował z niesłychaną obelgą pod adresem przedstawicielstwa narodowego.

Klub Narodowy powołuje się na swoje oświadczenie, złożone Panu Prezydentowi w czasie poprzedniego przesilenia 11. 12. 1929 r., że w państwie powinno panować prawo i nieczyja wola ani żadna siła nie może stanąć ponad prawem. Rząd prof. Bartla nie uczynił tego, okazał się bezradnym wobec kryzysu gospodarczego, bezczynnym wobec zmiany Konstytucji i bezsilnym wobec oddziaływania nieodpowiedzialnych grup i osób na bieg spraw państwowych. Dalej Klub krytykuje ostro ostatnie wystąpienie marsz. Piłsudskiego, oraz dążenie do zaburzeń w chwili gdy Sejm ma zająć się sprawą b. min. Czechowicza. Faktyczne rządy marsz. Piłsudskiego pogrążają państwo w dalszy roz-

strój i usunięcie dyktatury jest niezbędnym warunkiem uzdrowienia stosunków w Państwie.

Socjaliści prorządowi (B. B. S.) nie widzą możliwości utworzenia obecnie rządu, a NPR Lewica widzi tylko wtedy, gdy Centrolew poprze marsz. Piłsudskiego. Związek Chłopski (Stapiński) przyrzeka poparcie marsz. Szymańskiego, żydzi uzależniają swój stosunek od spełnienia szeregu ich kulturalnych i materialnych postulatów.

Z oświadczeń większych stronnictw (Centrolew, Kl. Narodowy) wynika więc, że marsz. Szymański wtedy może liczyć na poparcie, gdy marsz. Piłsudski przestanie rządzić po dyktatorsku.

Marsz. Szymański oczywiście był już u marsz. Piłsudskiego, z którym rozmawiał na temat osobistego składu rządu. Wedle kursujących pogłosek — które powtarzamy tylko z obowiązku — marsz. Szymański podobno nosi się z zamiarem powołania dwu wicepremierów, gospodarczego p. Byrkę i polit. posła Dąbskiego. Ministrem oświaty zostałby prof. Krzyżanowski, pracy gen. Hubicki, reformy rolnej Zygmunt Meysztowicz (syn. b. min. sprawiedliwości), skarbu p. Matuszewski, a pozostałoby: Matakiewicz (sprawiedliwość) Zaleski (spr. zagr.) i Kwiatkowski (handel).

P. Szymański jest dość różowo usposobiony, bo twierdzi, że rząd utworzy do czwartku. Nie podzielają jednak tego poglądu przedewszystkiem sfery sanacyjne. Krąży też pogłoski, że na wypadek nieudania się misji p. Szymańskiego wysunięte będą kandydatury pp. Sławka, Matuszewskiego, lub Bartla. Kraj tymczasem czeka i dziwi się, że przesilenie jest rozwiązywane w tempie tak powolnym, jakiegoby dawniej, w dobie przedmajowej, nikt nie rozumiał i nie ścierpiał.

Zgodnie z naszym przewidywaniem, wyrażonem wyżej, dowiadujemy się w ostatniej chwili, że marszałkowi Szymańskiemu nie udało się utworzenie rządu i że Prezydent Rzplitej przyjął rezygnację marsz. Szymańskiego, który mu złożył misję tworzenia rządu.

We wtorek Marszałek Senatu Szymański udał się o godz. 13 do P. Marszałka Piłsudskiego celem złożenia sprawozdania z obecnej sytuacji politycznej na terenie parlamentarnym. Po powrocie z Belwederu p. marsz. Szymański udzielił przedstawicielowi klubu sprawozdawców parlamentarnych wyjaśnień, podkreślając, że Pan Marszałek Piłsudski postawił cztery punkty jako warunek uczestniczenia jego w gabinecie pacyfikacyjnym.

Warunki te są następujące:

- 1) Posłowie i partje nie wtrącają się do spraw związanych ze zarządzeniem i personaljami Rządu.
- 2) Posłowie i partje nie wtrącają się do spraw związanych z już uchwalonym budżetem.
- 3) Przy uchwaleniu budżetu wycofany zostanie art. 6 ustawy skarbowej, i
- 4) Sejm nie będzie zwołany co najmniej w ciągu pół roku.

(Art. 6 ustawy skarbowej brzmi: „Otwieranie kredytów, nie objętych budżetem, może nastąpić tylko na wniosek Minsitra Skarbu, uchwalony w drodze ustawodawczej, pod warunkiem, że zostaną otwarte nowe wystarczające źródła pokrycia. Za ścisłe przestrzeganie tego przepisu są ministrowie osobiście odpowiedzialni“. Wynika z tego, że marsz. Piłsudski żąda niemal nieograniczonych pełnomocnictw finansowych. Uw. red.)

Wieczorem marsz. Szymański oświadczył przedstawicielom stronnictw, że solidaryzuje się z żądaniami marsz. Piłsudskiego, uważając za niemożliwe utworzenie rządu bez osoby marsz. Piłsudskiego. Wówczas złożyły deklaracje poszczególne stronnictwa.

Posel Niedziałkowski oświadczył im. Centrolewu, że godzi się na 1 pkt. warunków marsz. Piłsudskiego, ale na inne zastrzeżenia nie godzi się. Podobne stanowisko zajęli przedstawiciele Klubu Narodowego i innych stronnictw, oświadczając, że warunki marsz. Piłsudskiego są sprzeczne z Konstytucją.

Klub B. B. oświadczył, że solidaryzuje się ze stanowiskiem marsz. Piłsudskiego.

W obecnej chwili powstała tak skomplikowana sytuacja polityczna, że trudno przewidzieć dalszy rozwój wypadków.

ROSJA

— Gen. Kutiepow w rękach bolszewików? Jedna z gazet donosi, że gen. Kutiepow został wywieziony z Francji drogą morską i znajduje się obecnie w Moskwie, w więzieniu Lubiańskim. Przed 6 dniami jeszcze żył.

NIEMCY

— Dopiero teraz wyszło na jaw, że między bolszewicka Rosją a Niemcami istnieje wojskowe porozumienie. Dowodem tego jest, iż niemiecki generał v. Hammerstein brał w 1929 r. udział w jesiennych manewrach armji sowieckiej i na odwrót sowieccy czerwonogwardziści z gen. Korkiem na czele brali udział w ostatnich manewrach Reichswehry.

WŁOCHY

— Dyktatorskie rządy nigdzie nie dobrego nie zrobiły. Nawet okrzyczany Mussolini jakoś nie najlepiej sobie daje radę z trudnościami gospodarczymi. Liczba bezrobotnych wynosi we Włoszech około 1/2 milj. osób a kryzys gospodarczy w kraju trwa nadal.

